

جایگاه «قلب» در بهشتی یا جهنمی شدن مصریان باستان

۴ تیر ۱۳۹۶ ساعت ۲۰:۳۴

مومیایی سازان در قدیم دریافته بودند که اندام های درونی بدن زودتر فاسد می شود به همین دلیل قبل از شروع به مومیایی کردن ، احجام شکم یعنی شش، کبد، روده ، معده و قلب را خارج می کردند.

کافه تاریخ- کشکول



مومیایی سازان در قدیم دریافته بودند که اندام های درونی بدن زودتر فاسد می شود به همین دلیل قبل از شروع به مومیایی کردن ، احجام شکم یعنی شش، کبد، روده ، معده و قلب را خارج می کردند. برای این کار شکاف بزرگی در قسمت چپ بدن ایجاد می کردند. مغز نیز از راه سوراخ بینی خارج و کاسه سر تخلیه می شد. مصری های باستان فکر می کردند مغز فقط چیزی است که درون سر را پر می کند. از میان تمامی این اجزاء تنها قلب را مومیایی می کردند و در ظرفی جداگانه قرار می دادند چون معتقد بودند در جهان مردگان، قلب متوفی در کفه ترازو قرار داده می شود و اگر به سبکی پر باشد، متوفی بهشتی است، اما کسی که بخل ورزیده ، گناه کرده و سنگ دل بوده، قلبش سنگین است و نمی تواند به بهشت برود. آنها قلب انسان را جایگاه هوش و اطلاعات می دانستند نه مغز را.

در این نقاشی صحنه ای که آنوبیس (خدای مرگ) مشغول وزن کردن قلب فرد متوفی است نشان داده شده است.



آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/35991/جاگاه-جهشتی-قلب-جایگاه>